

7. Oct. 1842

FACTS

Date:

7. Oct. 1842

Page number:

Dagbog A, side 75-77

TRANSCRIPTION

7 October

Nu gik jeg fra Blæsenborg om Løverdagen d 10 Sept Kl 10 omtr: det havde øsregnet om Natten og hele Morgenstunden, saa Veiene vare ikke fremkommelige før. Morgentimerne benyttede [jeg] til at tegne et Par Studier efter en Kalv¹ med sit vide, rummelige Skind, ret •76• gjort til at voxte i. Henimod Kattinge fik jeg en slem Bløde; Vinden havde jeg paa Ryggen, saa jeg brugte mit gamle Fif, skjød min brede Hat ned i Nakken for at forebygge disse ubehagelige kolde Strømme ned imellem Skulderbladene og mit Væsen antog dette gruelige Phlegma, hvormed jeg ved slige Leiligheder udrustet mig, jeg troer En kunde gjerne knipset mig paa Næsen uden at jeg brød mig om det. Gjennemblødt til Skindet naaede jeg Kattinge, gik ind hos en Væver, da Regnen vedblev. Her var kun en gammel Kone hjemme ved noget Haandarbeide, med hende gav jeg mig i Snak. "Har han Noget at sælge?" – "Nei, jeg gaaer for at tegne" – "Kan han saa have nogen Fortjeneste paa det her omkring paa Landet?" – Jeg forklarede hende saa godt jeg kunde min i dette Øieblik uhyre luftige Virksomhed og viiste hende et Par af de farvede Tegninger i Bogen: den spenkede Ko, Bondepigen, og Bondegaarden.² "Ja, det er en rar Tegnebog den, kan jeg see," sagde hun og fortsatte roligt sit Arbeid uden at forlange at see mere, "men han maa ogsaa være meget klog i'et, siden han saadan kan. Lever hans Kone endnu?" – Høist forbauset svarede jeg "Gode Moer! jeg er ikke gift, jeg er ung endnu". – "Naa, er han?" – Den gode Bondekone havde Ret, det er just en rar Tegnebog, for den kommer fra en rar Pige – Andre laste den, kalde det Galskab at tegne i en Bog af et saadant Format o s v. Nei, det er en rar Bog! – Nede ved Kattinge Værk var der kjønt: Boserup Skov tilhøjre og Bognæs tilvenstre, der imellem Fjorden med smukke smaa Landtunger ud i, hvorpaa gik Kreaturer. Da jeg kom ind i Boserup •77• Skov holdt jeg tilvenstre til jeg kom lige ned til Fjorden og fulgte saa denne smukke Vei til jeg kom til den store Avlsgaard her ligger. Jeg tegnede en Vindfælle.³ Igjennem Bistrup gik [jeg] saa ind til Roeskilde, Byen med de deilige Væld, der bestandig mumle gamle Sagn og Eventyr for et lydhørt Øre paa et lidt forunderligt Hoved, ja, lidt underlig maa jeg vel ogsaa være, da jeg tit har Glæde af, hvad Andre lee ad. Paa Gjestgivergaarden traf jeg sammen med Capt Sandholt⁴ til Vibygaard, med hvem jeg underholdt mig lidt, Tiden faldt ellers lang hos den curieuse gamle Hr Petersen, og Veiret var ikke behageligt at gaa i, saa jeg var kun en Vending henne i Klostermarken, og om Aftenen rullede jeg i Deiligensen hertil. – Saaledes havde nu denne Glæde Ende, men Reisen har dog virket godt paa mig, nei, paa mit Stykke,⁵ mener jeg. For det fik jeg et klarere Blik ved Fraværelsen, for mine egne Anliggender ikke, de staae lige uvisse og taagede for mig, men dem vil Tiden klare. Hvor er den Trøst kold! Tiden, vi have levet seer ud som et Øieblik, og den, vi skulle leve som en Evighed – men, jeg har dog ingen anden! – senere (mellem

11-12 da jeg kom fra Høyens⁶⁾ Idag har Bindsbølle⁷ med egen Haand
lagt Slutstenen i den store Hvælving i Forsalen i Thorvaldsens Musæum.

¹ Tegningen fra Lundbyes "lange bog" tilh. nu Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1286.

² Tegninger fra Lundbyes "lange bog", førstnævnte Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1207, de øvrige i privateje.

³ Tegningen kendes ikke, men må have indgået i Lundbyes "lange bog".

⁴ Claus Henrik Munk Sandholt (1789-1848).

⁵ En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

⁶ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870) og hans hustru, Edele Birgitte Høyen, f. Westengaard (1799-1883).

⁷ Arkitekt M.G. Bindsbøll (1800-1856).

Derpaa gik jeg til Leire, der her mere for Tanken end Pict.⁴⁵
nagtet det dog er næst at see summe Mængde Klæde,
of hvilke man, kjendt nok, har givet nogle Navne of
der some gamle Konger. (Se min lange Brev). Derfra
til Klostret, en smuk Skov, træs Alt, hvad man her
gjort for at ødelægge den ved at anlægge Gange, Sten-
eltere og opføre Blikplader med Indskrifter paa tydelig
der i ret smuktage. Med trojs siger, hvad enhver kan see
at her er skjønt. Nogle delige hvide Bøge er her der
store saa tydelig og dog dækker, saa det faar Udseende
af en festlig, vortelig Klæd, ret passende for et
stort Offertid. Senere var jeg i Blaven, der i mine
Gine ikke heller har andet kjendt, end hvad Naturen
har gjort, og dette har dog lidt ved Anlæggene. Disse
to store Dækker med der dybe Klæft imellem, hvor
der et Vandløb er vinkelig impresante. - Lethabing
hører til de Steder, hvor paa indtaget ind, og det
slog rigtig til. Af den Slags var ogsaa Alkyllet paa
Nakkhaved, der nok mere Taalmodig ved end Imag,
og der er flere, saaledes Blaven til Dregent ved, og
eldrig har seet, o a fl. -

1 October

Nu gik jeg fra Blasenborg om Lørdagen 10 Sept kl 10 antre: det her
der da meget om Natten og hele Morgenstunden, saa Niine mere
ikke fremkommelige for. Morgenstunden henrykkes til at tage
et Par Studier efter en Kalle med sit side, rummelige Skint, ret

76 gjort til at roge i. kommand Kettinge fik jeg en slem Bløde;
Når den havde jeg paa Sjoggen, saa jeg brøgt. mit gamle Fisk, skind
min brede Klat ned i Nethen for at forebygge disse ubehagelige
kølle. Stenene ned i mellem Skulderbladene og mit Hals
antog dette gruelige Skolegæng, hvorved jeg ved slige Leiligheder
indruster mig, jeg træs. En kunde gjerne knipses mig paa
Næsen inden at jeg brød mig om det. Gjemmelst til Himlen
maade jeg Kettinge, gik ind hos en Næse, da Pogen udviklede.
Her var kun en gammel Hone hjemme ved noget Flaendartide,
and havde gaaet mig i Brødt. Her kan Nogen at sælge? —
Nei, jeg gaaer for at tegne. — Kan man saa have nogen Fortjæne-
ste paa det her omkring paa Landet? — Jeg forklarede hende
saa godt jeg kunde min idette pichlik ubegavne luffige Virksom-
hed og viste hende et af de Par af de færdige Tegninger i Ro-
gen: den spenkede Ho, Bonden og den, og Bondens gaarden. Ja,
det er en rar Tegnebog den, kan jeg see, sagde hun og fortsatte
veligt sit Arbeid uden at forlange at see mere, men kan
man ogsaa seere meget Klay i et, siden den saadan kan. De-
ser hans Hone endnu? — Altsat forhauset svarede jeg, Gode
Maer! jeg er ikke gift, jeg er mig endnu. — Naar, er hun? —
Den gode Bondens hvide Pot, det er just en rar Tegnebog,
for den kommer fra en rar Pige — Andet laste den, kaldte
et Galskab, at tegne i en Bog af et saadant Format o. s. v.
Nei, det er en rar Bog! — Nede ved Kettinge Mark var der
Kjort: Roserup. Her tilhøire og Baynes tilhøire tre, der
imellem Tjorden med smukke smaa Landtunge ind
i, hvorved gik Kreaturer. De jeg kom ind i Røven.

Her holdt jeg telefonatet til jeg kom lige ned til Tjenden og fulgte
 to søs sønner smukke Vi til jeg kom til den store Allé-
 gade her ligger. Jeg tegtede en Vindfælle. Sjænnem
 R. Striep gik søs ind til Poes skille, Bogen med de sølle
 Væld, der bestod af minde gamle Læge og Læstings for
 et lydt hiet Poes på et lidt frindervligt klæde, ja, lidt
 inderlig maas jeg vel ogsaa være, da jeg tit har glæde af,
 haad Andre leve ad. Poes Gæstgivergaard er truffet jeg sammen
 med Lægt Landhelt til Vindgaard, med hvem jeg inderholdt
 mig lidt, Tiden faldt ellers lang her den emmense gamle
 der Petersen, og Minnet var ikke behageligt at gaa i, saa
 jeg var kun en Vending hermed i Klostermarken, og en
 Aftenen villedes jeg i Derligenssen hertil. — Istedes
 havde min denne glæde Ende, men Poesen har dog i en
 godt paa mig, nei, paa mit Skykke, mener jeg. For det
 fik jeg et klædne Blik med Frøvelsen, for mine egne
 Antagender ikke, de store ligger minnes og lægde for mig
 men den ind Tiden klæde. Klæde er den Træst Klæde. Tiden,
 vi har levet her ind som et Quidblik, og den, vi skulle leve
 som en Enighed — men, jeg har dog ingen anden! —
 senere (mellem 11-12 da jeg kom fra Minnes) Jeg har Binde hille
 med egen Klæde ligger hilt stenen i den store Alvalving i
 Forsalen. Thorwaldsens Museum.

15 October

Onkel Boomer, Tante Jomæ og Plenoratus hause i denne
Uge været her i Byen. Jeg har i denne Tid maalt et lille
Stykke med en sjællandsk Bøndergaard. — Ni! her j!